ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ

Τοῦ κ. Ἀντωνίου Κ. Καλογήρου

Οἰκουμενιστικαὶ ἀσχήμιαι εἰς τὴν Κύπρον

«Ἁγιώτατο Πάπα τῆς Πρεσβυτέρας Ρώμης», ἀπεκάλεσε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Χρυσόστομος τὸν αἱρεσιάρχη Πάπα Βενέδικτο στὴν προσφώνησή του στὸν καθεδρικὸ ἱερὸ ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη τῆς Λευκωσίας. Συνέχισε δὲ τὴν προσφώνησή του ὡς ἑξῆς: «Μὲ αἰσθήματα σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης ὑποδεχόμεθα Ἐσᾶς καὶ τὴν τιμία Συνοδία Σας στὴν καθέδρα ἡμῶν. Ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει πορεία ζωῆς εἴκοσι αἰώνων ἀρχομένης ἀπὸ τὸ 45 μ.Χ.», ἐνῶ κατέληξε «Ἁγιώτατε, ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου, παρ' ὅλο τὸ ὀλιγάριθμο τοῦ Ποιμνίου της κατέχει περίοπτο θέση μέσα στὴν Ὀρθοδοξία καὶ ἔχει ἀδελφικὲς σχέσεις μὲ ὅλες τὶς Ἐκκλησίες. Εἰσερχόμενοι δὲ στὸν 21ο αἰώνα, ὁ ὁποῖος εἶναι αἰώνας τοῦ διαλόγου, τῆς προσέγγισης καὶ τῆς ἀλληλοκατανόησης, εἴμεθα ἀποφασισμένοι νὰ συνεχίσουμε αὐτὴ τὴν πορεία, γιατί πιστεύουμε ὅτι αὐτὸ εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Παναγάθου Θεοῦ».

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Χρυσόστομος παρέστη τὴν Κυριακὴ 6 Ἰουνίου ἐ.ἔ. στὴ «θεία λειτουργία», ποὺ τέλεσε ὁ Πάπας στὸ κλειστὸ Στάδιο «Ἐλευθερία» τῆς Λευκωσίας. Προηγήθηκε τὴν Παρασκευή, 4 Ἰουνίου ἡ εἴσοδος τοῦ Πάπα στὸν Ὀρθόδοξο Ἱερὸ Ναὸ τῆς Ἁγίας Κυριακῆς, ὅπου προσευχήθηκε σὲ εἰδικὸ προσευχητάρι ὡς σὰν νὰ ἦταν Ὀρθόδοξος Ἀρχιερέας, ἐνῶ ὁ Κύπρου Χρυσόστομος τὸν ἀνέμενε. Τὸ Σάββατο 6 Ἰουνίου πραγματοποιήθηκε «οἰκουμενικὴ ἱερουργία». Ὁ Πάπας Βενέδικτος ἐνδεδυμένος μὲ «ἄμφια» «εὐλόγησε» τὸν λαὸ μετὰ τὴν ἀνάγνωση προσευχῶν καὶ τὴν ψαλμωδία ὕμνων. Ἀπολυτίκια τῶν Ἀποστόλων Παύλου καὶ Βαρνάβα καὶ τῆς ἑορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς ἔψαλε ὀρθόδοξος χορὸς ἱεροψαλτῶν. Δίπλα ἀπὸ τὸν Πάπα στεκόταν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Χρυσόστομος καὶ ἄλλοι Ὀρθόδοξοι ἱερωμένοι.

(Πληροφορίες ἀπὸ thriskeftika.blogspot.com, aktines.blogspot.com, panayiotistelevantos.blogspot.com)

Νέα Οἰκουμενιστικὴ «Θεολογία»

Διεθνὲς Συνέδριο ἀπὸ 3 ἕως 6 Ἰουνίου ἐ.ἔ. διοργάνωσε ἡ Ἱερὰ Μητρόπολη Δημητριάδος καὶ ἡ «Ἀκαδημία Θεολογικῶν Σπουδῶν» της (Συνεδριακὸ Κέντρο Θεσσαλίας–Μελισσάτικα) μὲ θέμα: «"Νέο –Πατερική" Σύνθεση ἢ "Μετά–Πατερική" Θεολογία; Τὸ αἴτημα τῆς Θεολογίας τῆς Συνάφειας στὴν Ὀρθοδοξία». Ἕνας ἀπὸ τοὺς εἰσηγητὲς ὁ διακ. Pavel L. Gravrilyuk (Ἀναπλ. Καθηγητὴς στὸ Παν/μιο S. Thomas) ἀνέπτυξε τὸ θέμα «Ὁ Χριστιανικὸς Ἑλληνισμὸς» τοῦ π. Γεωργίου Φλωρόφσκυ–μία κριτικὴ ἀξιολόγηση. Μεταξὺ ἄλλων, ὁ ἐν λόγῳ εἰσηγητὴς ὑποστήριξε: «...ἡ ἐξιδανίκευση ἀπὸ τὸν Φλωρόφσκυ τοῦ Χριστιανισμοῦ –Ἑλληνισμοῦ φαίνεται νὰ ἔχει εὐνοήσει τὴν ἐμφάνιση αὐτοῦ, ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ χαρακτηρισθεῖ, ὡς "Πατερικὸς φονταμενταλισμός", ἐκκλησιαστικὴ θριαμβολογία, μία στάση πνευματικῆς ὑπεροχῆς ἔναντι τοῦ "Ἄλλου" τῆς Δύσης, ἕνας πνευματικὸς ἀπομονωτισμός, καὶ μία ἑλληνοκεντρικότητα, ποὺ ἀγγίζει τὴν εἰδωλολατρεία. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, ὅταν κατανοηθεῖ κατάλληλα, ἡ Νεο–πατερικὴ σύνθεση τοῦ Φλωρόφσκυ ὁδηγεῖ σὲ μία ἀντίθετη κατεύθυνση. Σὲ ἀπόσταση ἀπὸ τὴν ἱεροποίηση τῆς θριαμβολογίας, ἡ κριτικὴ ἔρευνα τοῦ Φλωρόφσκυ στὴν ρωσικὴ θρησκευτικὴ σκέψη προσκαλεῖ σὲ μία ἔντονη ἐκκλησιαστικὴ αὐτοκριτική. Ἀντίθετα ἀπὸ τὸ νὰ ἐνισχύει τὸν πατερικὸ φονταμενταλισμό, ὁ Φλωρόφσκυ καλεῖ τοὺς ὀρθόδοξους θεολόγους νὰ προσλάβουν τὸ πατερικὸ πνεῦμα, νὰ εἰσέλθουν στὸ πνεῦμα τῆς πατερικῆς σκέψης. Ἀντίθετα ἀπὸ τὴν ἐνίσχυση τοῦ ἀπομονωτισμοῦ, μία ἀπὸ τὶς λειτουργίες τῆς Νέο–πατερικῆς σύνθεσης εἶναι νὰ προσφέρει μία βάση γιὰ τὴν ὑπέρβαση τῆς διαίρεσης μεταξὺ Ἀνατολῆς καὶ Δύσης».

Εἶναι φανερό, πὼς οἱ οἰκουμενιστὲς ἀπροκάλυπτα πλέον ἀποστασιοποιοῦνται ἀπὸ τὴν ὀρθόδοξη θεολογία τῶν Ἁγίων Πατέρων καὶ κατασκευάζουν τὴ δική τους «μετὰ-πατερικὴ θεολογία», ποὺ μπορεῖ νὰ ἀποτελέσει τὴ θεωρητικὴ βάση γιὰ τὴν προώθηση τῶν οἰκουμενιστικῶν τους σχεδιασμῶν στὴν πράξη.

(Πληροφορίες –σχόλιο ἀπὸ thriskeftika.blogspot.com, www.academia.gr)

Εὔσημα τοῦ Βατικανοῦ πρὸς τὸν Ἀρχιεπ. Κύπρου

Ὁ γενικὸς διευθυντὴς τῆς Ἁγίας Ἕδρας Φεντερίκο Λομπάρντι, σὲ ἐνημερωτικὴ συνέντευξη, λίγο πρὶν τὴν ἐπίσκεψη τοῦ Πάπα στὴν Κύπρο, ἐξῆρε τὴ συμμετοχὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου στὸν οἰκουμενικὸ διάλογο καὶ ὑπενθύμισε τὶς ἐπισκέψεις στὴ Ρώμη τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χρυσοστόμου, τὶς Ἡμέρες Προσευχῆς γιὰ τὴν Εἰρήνη τῆς Κοινότητας τοῦ Ἁγίου Αἰγιδίου στὴν Κύπρο, καθὼς καὶ τὴ συνεδρίαση τῆς μικτῆς θεολογικῆς Ἐπιτροπῆς Ὀρθοδόξων–καθολικῶν στὴν Πάφο. Ὁ Φ. Λομπάρντι ἀναφερόμενος στὸν Ἀρχιεπίσκοπο Κύπρου κ. Χρυσόστομο τὸν παρουσίασε ὡς «ἰσχυρὸ ἡγέτη», σὲ θέση νὰ «καθοδηγήσει τὴν Ἐκκλησία τῆς Κύπρου μὲ χέρι σταθερὸ καὶ βούληση». Πρόσθεσε ὅτι «σίγουρα οἱ ὁμιλίες του θὰ ἔχουν μεγάλο ἐνδιαφέρον, ἀφοῦ κατὰ τὴν ἐπίσκεψή του στὸ Βατικανὸ δὲν ἐκφώνησε ἐθιμοτυπικὲς ὁμιλίες, ἀλλὰ γεμάτες περιεχόμενο». Γιὰ δὲ τοὺς διαφωνοῦντες μὲ τὴν ἐπίσκεψη τοῦ Πάπα στὴν Κύπρο δήλωσε πὼς «δὲν θὰ ἐπηρεάσουν τὴν ἐπίσκεψη» καὶ ὅτι ἀποτελοῦν «περιθωριακὸ φαινόμενο», ἀφοῦ «ἡ συντριπτικὴ πλειονότητα τῶν ὀρθοδόξων τῆς Κύπρου θὰ ὑποδεχθεῖ τὸν Πάπα μὲ πολὺ φιλικὰ αἰσθήματα καὶ σὲ ἐγκάρδιο κλίμα».

(Πληροφορίες ἀπὸ www.kathimerini.com.cy, thriskeftika.blogspot.com)

Πολῖται δευτέρας κατηγορίας οἱ Ἕλληνες μαθηταὶ

Οἱ Ἕλληνες μαθητὲς ἔχουν κάθε χρόνο μία εὐκαιρία γιὰ νὰ εἰσαχθοῦν στὴν Τριτοβάθμια Ἐκπαίδευση. Γιὰ τοὺς ἀλλοδαποὺς δὲν ἰσχύει τὸ ἴδιο. Τοὺς δίνεται ἡ δυνατότητα νὰ συμμετάσχουν σὲ ἕνα δεύτερο σύστημα –κατάθεση μηχανογραφικοῦ- τὸ καλοκαίρι τοῦ ἴδιου χρόνου. Ἡ ὁδηγία τοῦ Ὑπ. Παιδείας ἀναφέρει ὅτι ἀπὸ τὸ 2007 δίδεται ἡ δυνατότητα ὑποβολῆς δεύτερου μηχανογραφικοῦ εἰσαγωγῆς στὰ ΑΕΙ–ΤΕΙ, σὲ ἀλλοδαποὺς–ἀλλογενεῖς ἐκτὸς Ε.Ε. καὶ σὲ ἀποφοίτους λυκείων κρατῶν μελῶν τῆς Ε.Ε. μὴ Ἑλληνικῆς καταγωγῆς. Γιὰ φέτος τὸ δεύτερο μηχανογραφικὸ τῶν ἀλλοδαπῶν θὰ ὑποβληθεῖ μεταξὺ 20 καὶ 30 Ἰουλίου ἐ.ἔ., ἐνῶ τὸ Ὑπ. Παιδείας παρέχει κάθε εἴδους διευκόλυνση γιὰ τὴν συμπλήρωση τῶν ἐντύπων.

Ἐπιπλέον, δικαιολογητικὰ ἢ πιστοποιητικὰ σπουδῶν, ποὺ ἔχουν ἐκδοθεῖ στὶς Χῶρες τῶν ἀλλοδαπῶν δὲν χρειάζονται νὰ ἔχουν ἐπικυρωθεῖ γιὰ τὴν γνησιότητά τους ἀπὸ ἑλληνικὴ διπλωματικὴ ἀρχὴ στὸ ἐξωτερικό. Αὐτὸ ἰσχύει τόσο γιὰ κράτη τῆς Ε.Ε., ὅσο καὶ γιὰ τριτοκοσμικὲς ἀσιατικὲς χῶρες.

(Πληροφορίες ἀπὸ dhmopshfisma.blogspot.com)

Ἔργα καὶ ἡμέραι τῆς «Σαηεντολογίας»

Μυστικοὺς φακέλους, ποὺ περιεῖχαν πληροφορίες γιὰ τοὺς ἐχθροὺς τῆς «Σαηεντολογίας» ἐντόπισε ἡ ἀστυνομία τῆς Ἰταλίας, σὲ κτίρια τῆς ὀργάνωσης στὸ Τορίνο. Ἡ ἐπιχείρηση διήρκεσε ἐννέα ὧρες καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ βρῆκαν τὸ ὑλικὸ σὲ κρύπτη μὲ ἀρχεῖα στὸ ὑπόγειο τῶν γραφείων. Τὰ ἀρχεῖα περιεῖχαν προσωπικὲς πληροφορίες δικαστῶν, δημοσιογράφων καὶ ἀστυνομικῶν. Ἡ ἔρευνα διεξήχθη μὲ δικαστικὸ ἔνταλμα μετὰ ἀπὸ ὑποψίες ὅτι ἡ ὀργάνωση παραβιάζει τοὺς Ἰταλικοὺς νόμους, ποὺ ἀφοροῦν τὴν ὑγεία, τῶν πολιτικῶν ἀπόψεων καὶ τοῦ σεξουαλικοῦ προσανατολισμοῦ.

Θυμίζουμε, ὅτι τὸν Νοέμβριο τοῦ 2009 ὁ ἑλληνικῆς καταγωγῆς γερουσιαστὴς τοῦ Αὐστραλιανοῦ Κοινοβουλίου κ. Νίκος Ξενοφῶν περιέγραψε τὴν ὀργάνωση «ὡς καταχρηστικὴ καὶ βίαιη, ποὺ χειραγωγεῖ τὸν ἀνθρώπινο νοῦ». Στὴ Γαλλία, ἀπετράπη τὴν τελευταία στιγμὴ τὸ ὁριστικὸ κλείσιμο τῆς «Σαηεντολογίας» μετὰ ἀπὸ καταγγελία γιὰ ἀπάτη. Στὶς Η.Π.Α., δύο πρώην μέλη τῆς ὀργάνωσης κατέθεσαν ἀγωγὴ κατηγορώντας την ὅτι τοὺς κακομεταχειρίζονταν ὡς σκλάβους καὶ τοὺς ἐξανάγκαζε νὰ δουλεύουν εἴκοσι ὧρες τὴν ἡμέρα. Ἡ Claire Headley, ὑποστήριξε, ὅτι ἐξαναγκάστηκε ἀπὸ τὴν ὀργάνωση νὰ ὑποβληθεῖ σὲ ἄμβλωση, ἐνῶ ὁ σύζυγος τῆς Marc, σὲ παράξενες ἀσκήσεις ἐλέγχου τοῦ νοῦ.

(Πληροφορίες ἀπὸ www.telegraph.co.uk, www.ppu.org)

Πράσινο φῶς τῶν Η.Π.Α. εἰς τὴν δολοφονίαν τῶν ἀκτιβιστῶν

Ὁ ἀντιπρόεδρος τῶν Η.ΠΑ. Τζὸν Μπάϊντεν ὑποστήριξε τὸ δικαίωμα τοῦ Ἰσραὴλ νὰ κάνει ἐπιδρομὴ στὰ πλοιάρια, ποὺ μετέφεραν ἀνθρωπιστικὴ βοήθεια στὴ Γάζα μὲ τὸ αἰτιολογικὸ ὅτι ἔτσι ἀπέτρεψαν τὴν μεταφορὰ ὅπλων, ποὺ προορίζονταν γιὰ τοὺς Παλαιστινίους. Συγκεκριμένα σὲ συνέντευξή του στὸ κανάλι PBS ὁ Ἀντιπρόεδρος τῶν Η.Π.Α. δήλωσε: «Τὸ Ἰσραὴλ ἔχει τὸ ἀπόλυτο δικαίωμα νὰ ὑπερασπίζεται τὰ συμφέροντά του σὲ θέματα ἀσφάλειας. Στόχος τῶν Ἰσραηλινῶν καταδρομέων ἦταν νὰ καταλάβουν τὰ πλοῖα καὶ νὰ τὰ ὁδηγήσουν στὸ ἰσραηλινὸ λιμάνι Ἀσντόντ. Ἀπὸ ἐκεῖ οἱ ἰσραηλινὲς ἀρχὲς εἶχαν δεσμευτεῖ ὅτι θὰ μετέφεραν τὸ φορτίο τῶν πλοίων στὴ Γάζα». Συνέχισε δὲ λέγοντας: «...ἐκεῖνοι (οἱ Ἰσραηλινοὶ) εἶπαν, ἐδῶ εἴμαστε. Βρίσκεστε στὴ Μεσόγειο. Αὐτὸ τὸ πλοῖο –ἐὰν ἀλλάξει ἐλαφρῶς πορεία πρὸς τὰ βόρεια, θὰ ξεφορτώσει τὸ φορτίο καὶ ἐμεῖς θὰ τὸ μεταφέρουμε στὴ Γάζα. Ἄρα, ποιὸ εἶναι τὸ θέμα ἐδῶ; Αὐτὸ ποὺ ἦταν τὸ θέμα, ἦταν ἡ ἐμμονὴ (τοῦ στολίσκου) νὰ κατευθυνθεῖ στὴ Γάζα. Λοιπόν, εἶναι νόμιμο γιὰ τὸ Ἰσραὴλ νὰ πεῖ, δὲν ξέρω τί βρίσκεται πάνω στὸ πλοῖο. Αὐτὰ τὰ ἄτομα ρίχνουν ρουκέτες κατὰ τοῦ λαοῦ μου», πρόσθεσε ὁ Μπάϊντεν (ἀναφερόμενος στὴ Χαμάς), γιὰ νὰ δικαιολογήσει τὴν εἰσβολὴ τοῦ ἰσραηλινοῦ στρατοῦ στὰ πλοῖα.

(Πληροφορίες ἀπὸ www.defencenet.gr)

Ἀναγνώρισις τοῦ «γάμου» τῶν ὁμοφυλοφίλων εἰς Πορτογαλίαν

Ὁ Πορτογάλος Πρόεδρος Anibal Cabaco Silva ἐνέκρινε τὸν νόμο, ποὺ ἐπιτρέπει τοὺς γάμους μεταξὺ τῶν ὁμοφυλοφίλων. Ἡ Πορτογαλία καθίσταται ἡ ἕκτη Χώρα στὴν Εὐρώπη, ποὺ ἐπιτρέπει τὶς πολιτικὲς ἑνώσεις μεταξὺ ἀτόμων τοῦ ἰδίου φύλου. Ὁ Silva, ποὺ δηλώνει «πιστὸς ρωμαιοκαθολικός», δήλωσε ὅτι ἔθεσε τὶς προσωπικές του ἀπόψεις κατὰ μέρος καὶ ἀποφάσισε νὰ ἐγκρίνει τὸ νόμο, γιὰ νὰ ἀποφευκτεῖ ἡ ἐκ νέου ἐπιστροφή του στὸ Κοινοβούλιο καὶ ὁ ἀποπροσανατολισμὸς τῆς κοινῆς γνώμης ἀπὸ τὰ οἰκονομικὰ προβλήματα τῆς Χώρας. Ἡ Πορτογαλία ἀκολουθεῖ τὸ Βέλγιο, τὴν Ὁλλανδία, τὴν Ἱσπανία, τὴ Σουηδία καὶ τὴ Νορβηγία, ποὺ ἔχουν ἐπιτρέψει τοὺς γάμους μεταξὺ ἀτόμων τοῦ ἰδίου φύλου.

(Πληροφορίες ἀπὸ www.abc.net.au, redskywarning.blogspot.com)

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΛΛΟΥΜΕΝΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛ.

μοναστήρια διάσπαρτα σὲ ὅλη τὴν Χώρα, ποὺ καθοδηγοῦν καὶ στηρίζουν τὸν εὐλογημένο λαό μας.

Πρὶν μερικὲς ἡμέρες ἐν μέσῳ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως ἐπισημάνθηκε ἀπὸ τὸν κ. Πρωθυπουργὸ στὴν Βουλή: «ἔχουμε ἀπολέσει μέρος τῆς ἐθνικῆς κυριαρχίας μας». Διότι πλέον ἡ οἰκονομικὴ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδας, καὶ ὄχι μόνον αὐτή, ἐπιβάλλεται ἀπὸ τὶς Βρυξέλλες, τὶς διεθνεῖς ἀγορές, τὸ ΔΝΤ καὶ κάθε «ἐπενδυτικὸ» κεφάλαιο. Ὁ ἐξωτερικὸς δανεισμὸς καταλήγει νὰ ἀποτελεῖ πράξη παραχώρησης μέρους ἐθνικῆς κυριαρχίας. Οἱ ἐπίτροποι τῆς Ε.Ε. καὶ τοῦ Δ.Ν.Τ. ἐγκαταστάθηκαν στὰ ὑπουργεῖα γιὰ νὰ κατευθύνουν τὴν Χώρα ὑπὸ τὴν ἀπειλὴ πτώχευσης παραγκωνίζοντας οὐσιαστικὰ τὶς ἐκλεγμένες Κυβερνήσεις, οἱ ὁποῖες μᾶς καταχρέωσαν χωρὶς νὰ τὸ πάρουμε εἴδηση. Κατὰ τὸν Καβάφη:

«Χωρὶς περίσκεψιν, χωρὶς λύπην, χωρὶς αἰδῶ

μεγάλα κ' ὑψηλὰ τριγύρω μου ἔκτισαν τείχη.

Καὶ κάθομαι καὶ ἀπελπίζομαι τώρα ἐδῶ.

Ἄλλο δὲν σκέπτομαι: τὸν νοῦν μου τρώγει αὐτὴ ἡ τύχη·

διότι πράγματα πολλὰ ἔξω νὰ κάμω εἶχον.

Ἀ ὅταν ἔκτιζαν τὰ τείχη πῶς νὰ μὴ προσέξω.

Ἀλλὰ δὲν ἄκουσα ποτὲ κρότον κτιστῶν ἢ ἦχον.

Ἀνεπαισθήτως μ' ἔκλεισαν ἀπὸ τὸν κόσμον ἔξω».

Σὲ ποιοὺς ἀνθρώπους ἀναθέσαμε νὰ χειριστοῦν τὴν περιουσία τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ποὺ ἀποκτήθηκε μὲ αἷμα; Τὸ πρόσωπο ποὺ κατέχει τὴν καίρια θέση τῆς οἰκονομίας σήμερα, αὐτῆς τοῦ Ὀργανισμοῦ Διαχείρισης Δημοσίου Χρέους (ΟΔΔΗΧ), εἶναι ὁ Πέτρος Χριστοδουλάκης ὁ τέταρτος πιὸ ἀκριβοπληρωμένος manager τῆς Ἐθνικῆς Τράπεζας, ποὺ σὲ δημοσίευμα τῆς «Monde», ἀναφερόταν ὡς ὁ μεσάζων τῆς Goldman Sachs στὴν Εὐρώπη. Ὁ ἴδιος, ἀστειευόμενος λέει στὸν στενό του κύκλο ὅτι, ἂν ἤθελαν νὰ τὸν χαρακτηρίσουν, μᾶλλον θὰ ἔπρεπε νὰ τὸν ἀποκαλέσουν τζέϊ-πι-μοργκανικὸ (ἀπὸ τὴν JP Morgan). Διότι ὑπῆρξε στέλεχος τῆς JP Morgan γιὰ μία ἑπταετία στὸ Λονδίνο (1991–98) ἐνῶ γιὰ τὴν Goldman Sachs ἐργάστηκε γιὰ πολὺ λίγο τὸ 1988–89. (Καθημερινή) Αὐτὸς λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος διαχειρίζεται τὸ Δημόσιο χρέος τῆς Χώρας μας. Σὲ αὐτὴ τὴν κατάσταση φτάσαμε, καὶ ὄχι μόνον ἐμεῖς, ἀλλὰ καὶ ὅλες σχεδὸν οἱ δημοκρατικὲς χῶρες, ποὺ ἄφησαν τὸ διεθνὲς τραπεζικὸ κεφάλαιο νὰ ροκανίσει τὸν κεντρικὸ κορμὸ τῆς οἰκονομίας των.

Οἱ ἄνθρωποι τῶν τοκογλύφων διαχειρίζονται τὴν οἰκονομία πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Πατρίδος μας; Φυσικὰ ὄχι, ἀλλὰ μὲ γνώμονα τὸ κέρδος τῶν πατρόνων τους.

Ὅπως λέγει ὁ κ. Σπ. Μαρκέτος ἐπ. Καθ. Παν. Θεσσαλονίκης συμφέρον τῆς Χώρας καὶ τῶν πολιτῶν εἶναι ἡ στάση πληρωμῶν (πτώχευση) καὶ ὄχι ἡ συνέχιση δανεισμοῦ, ποὺ μεταγγίζει κεφάλαια τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως στὰ Ἀγγλοσαξονικὰ funds μέσω τῆς Χώρας μας μὲ ποινὲς ἐπιτοκίου, ποὺ θὰ πληρώσουν στὸ 10ετὲς μέλλον τὰ παιδιά μας. «...Κάν' τὸ ὅπως ὁ Βενιζέλος. Ἡ ἱστορία μᾶς δίνει ἕνα διδακτικὸ παράδειγμα. Τὸ 1932, μὲ τὸν ἑλληνικὸ λαὸ πολὺ πιὸ ἀμόρφωτο καὶ ἀνοργάνωτο —καὶ λιγότερο ἀπαιτητικὸ ἀπὸ σήμερα— ὁ χαρισματικὸς πρωθυπουργὸς Ἐλευθέριος Βενιζέλος, ποὺ εἶχε πρόσφατα ἐπανεκλεγεῖ σαρώνοντας τοὺς ἀντιπάλους του, ἐξανέμισε τὴ δημοτικότητά του ἀφαιμάσσοντας τὴν οἰκονομία στὴ λεγόμενη Μάχη τῆς Δραχμῆς. Ὅταν τελικὰ κήρυξε στάση πληρωμῶν, ἔπειτα ἀπὸ μερικοὺς μῆνες ἀντίστασης δηλαδή, ἦταν πιὰ ἀργά. Τὸ κόμμα του εἶχε διαλυθεῖ, ἡ δημοκρατία ἐκτροχιαστεῖ, μὲ τελικοὺς ὠφελημένους τοὺς Γλύξμπουργκ καὶ τὸν Μεταξᾶ. Ἡ εἰρωνεία εἶναι ὅτι στὴ συνέχεια σταθεροποιήθηκαν οἱ ἀκροδεξιὲς κυβερνήσεις, ἀκριβῶς ἐπειδὴ ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομία, διαψεύδοντας τοὺς τότε γκουροὺ τῶν ἀγορῶν, σημείωσε πρωτοφανεῖς ρυθμοὺς ἀνόδου. Ἡ πτώχευση ξαναζωντάνεψε τὴν ἀγορά, μεταφέροντας πόρους ἀπὸ τὰ θησαυροφυλάκια τῶν τραπεζῶν στὴν πραγματικὴ οἰκονομία, ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ στὸ ἐσωτερικό....» (ὅλο το κείμενο: τοῦ καθηγ: (www.agioros.com/forum/viewtopic.php?id=1823)

Γιὰ τὶς ὁμιλίες τοῦ μακαριστοῦ π. Ἀθανασίου Μυτιληναίου σὲ CD
Βασίλειος Παπαδόπουλος
Τ.Θ 40909, Μικροχώρι
19014 Καπανδρίτι
Τηλ. 22950.56080, 6946.004 136

Ο ΑΓΙΟΣ ΠΑΪΣΙΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ

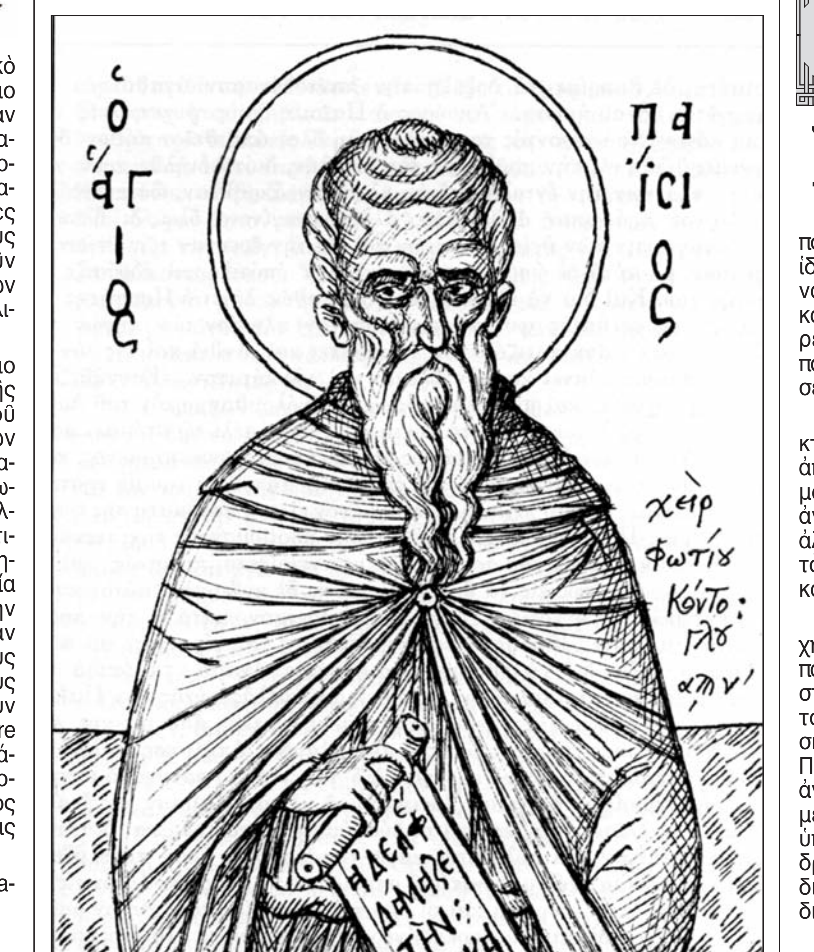

Τὴν 19ην Ἰουνίου ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ Ὁσίου καί θεοφόρου πατρός ἡμῶν Παϊσίου τοῦ Μεγάλου.

ΟΙ ΔΙΑΘΡΗΣΚΕΙΑΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ ΑΛΛΟΙΩΝΟΥΝ ΤΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΦΡΟΝΗΜΑ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΥ ΛΑΟΥ

Ἐπεσήμαινε ὁ μακαριστός π. Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος

Ἀπό συνεργάτας τοῦ μακαριστοῦ ἀντιαιρετικοῦ π. Ἀντωνίου ἐλάβαμε τό ἀκόλουθον κείμενον μέ στοιχεῖα ἀπό τό περιοδικό «Διάλογος» (τεῦχος 37, 2004):

«Οἱ παλαιοὶ συνεργάτες τῆς Π.Ε.Γ. θὰ θυμοῦνται ὅσα ἔλεγε ὁ μακαριστὸς π. Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος κατὰ καιρούς, ὅταν ἐτίθετο θέμα διαθρησκειακοῦ διαλόγου στὴ διαθρησκειακὴ "Συνάντηση" τῆς **Ἀσίζης τὸ 1986** μὲ πρωτοβουλία τοῦ προκαθημένου τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας.

Ἐπεδείκνυε μάλιστα σχετικὴ φωτογραφία συμπροσευχῆς ὅλων τῶν ἐκπροσώπων τῶν διαφόρων θρησκειῶν, ποὺ συμμετεῖχαν στὴ συνάντηση, ὅπως ἰνδουιστῶν, βουδιστῶν, **χριστιανικῶν ὁμολογιῶν**, κ.λπ., κ.λπ. (μεταξὺ αὐτῶν καὶ Ὀρθοδόξου Ἱεράρχου).

Ὁ ἀείμνηστος πατὴρ ἦταν "κάθετα" ἀντίθετος μὲ κάθε εἴδους διάλογο μὲ τὶς "θρησκεῖες ὅλου τοῦ κόσμου" γιὰ λόγους κυρίως ποιμαντικούς. Ὁ πατὴρ Ἀντώνιος εἶχε μελετήσει, σὲ βάθος ὅλες τὶς ἐπιδιώξεις καὶ μεθόδους τῶν "ἄλλων" θρησκειῶν καὶ **προειδοποιοῦσε σὲ ὁμιλίες καὶ γραπτά του γιὰ τοὺς κινδύνους ἀλλοίωσης τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ φρονήματος τοῦ Ὀρθοδόξου λαοῦ** ἀπὸ συναντήσεις, συνέδρια, συνδιασκέψεις, κ.λπ. στὶς ὁποῖες θὰ παρευρίσκονται καὶ ποιμένες μας καὶ μάλιστα κορυφαῖοι.

"Ἡ ἐποχὴ μᾶς -ἔλεγε- εἶναι ἐποχὴ διαλόγου καὶ ἐναρμονίσεως τῶν πάντων, ἀκόμη καὶ τῶν διαφόρων θρησκειῶν, κοσμοθεωριῶν, φιλοσοφικῶν ὁμάδων καὶ τάσεων. Αὐτὸς ὁ διάλογος -προσέθετε- προβάλλεται σήμερα μὲ κάθε τρόπο καὶ σὲ κάθε μορφὴ κι ἔχει ἐπιπτώσεις στὴν ποιμαντικὴ βάση".

Εἶναι σαφὴς ὁ λόγος περὶ ἐπιπτώσεων στὴν ποιμαντικὴ βάση, **διότι ὁ λαός, ὅταν παρατηρεῖ Ὀρθοδόξους Προκαθημένους νὰ πρωτοστατοῦν ἢ καὶ νὰ ὀργανώνουν διαθρησκειακὲς συναντήσεις μὲ ὁποιοδήποτε ἀντικείμενο, προσαρμόζει καὶ τὴ δική του συμπεριφορά. *Αὐτὸ εἶναι καὶ τὸ ἐπιδιωκόμενο ἀπὸ τὶς "ἄλλες" θρησκεῖες, νὰ ἀποδυναμώνουν τὶς ἀντιστάσεις τῶν λαῶν, γιὰ νὰ ἁλώσουν ὅσους μποροῦν περισσότερους στὰ δόγματα τῆς παραθρησκείας καὶ τοῦ συγκρητισμοῦ.***

Τὰ τελευταῖα ἔτη παρατηροῦμε μὲ ἔκδηλη ἀνησυχία νὰ πληθαίνουν τέτοιου εἴδους συναντήσεις καὶ μάλιστα νὰ ὀργανώνονται σὲ δικά μας ἐδάφη. Θὰ ἰσχυριστεῖ κανεὶς ὅτι στὶς συναντήσεις καὶ συσκέψεις αὐτὲς δὲν συζητοῦνται δογματικὰ θέματα, ἀλλὰ ζητήματα πανανθρωπίνων προβλημάτων καὶ ἰδεῶν, ὅπως οἱ ἔννοιες ἀγάπη, εἰρήνη, ἐλευθερία, κ.λπ., στὶς ὁποῖες οἱ Βουδιστὲς π.χ. δίδουν διαφορετικὸ περιεχόμενο. Διότι ἡ Χριστιανικὴ Ἀγάπη, ποὺ ἀπορρέει ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἐκφράζεται διὰ τοῦ ἐλέους καὶ τῆς φιλανθρωπίας πρὸς τοὺς πάσχοντας ἀδελφούς, τοὺς "ἐλαχίστους". Ἐνῶ οἱ Ἀσιατικῆς πνευματικότητας θρησκεῖες, ποὺ πιστεύουν στὸ κάρμα, δὲν ἐκδηλώνουν τὴ φιλανθρωπία τους, ἐφ' ὅσον σύμφωνα μὲ τὸ "κάρμα" του ὁ κάθε ἄνθρωπος πρέπει νὰ περάσει τὴ δυστυχία του ἐδῶ στὴ ζωή, ὑπομένοντας τὴ "σαμσάρα" του σὲ κάθε μετενσάρκωσή του. Χαρακτηριστικὴ ἦταν ἡ ἑξῆς ἱστορία, ποὺ μᾶς εἶπε κάποτε γιὰ τὸν φίλο του τὸν Χάκ, ποὺ κάποτε, ὅταν πῆγε στὴν Ἰνδία, περπατοῦσε στὸ δρόμο καὶ συζητοῦσε μ' ἕναν ἐπιφανῆ βουδιστή. Ὁ Χὰκ εἶδε ἕνα φτωχὸ στὸ δρόμο καὶ τοῦ ἔδωσε ἕνα κέρμα. Κι ὁ βουδιστὴς εἶπε φωναχτά: ""Αχ, ἐσεῖς οἱ Χριστιανοί...". Κατὰ τὴν ἀντίληψη τοῦ βουδιστῆ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἦταν φτωχὸς λόγω τοῦ κάρμα του καὶ ἔπρεπε νὰ παραμείνει στὴν κατάσταση αὐτή, γιὰ νὰ τὸ ξεπληρώσει. Διαφορετικὸ ἀσφαλῶς εἶναι, μεταξὺ τῶν δύο κόσμων, καὶ τὸ περιεχόμενο στὶς ἔννοιες εἰρήνη, τρομοκρατία κ.λπ. Ἡ πίστη στὸ κάρμα καὶ τὴν μετενσάρκωση ἀνατρέπει ὅλες τὶς ἀξίες καὶ ἀρχὲς τῆς χριστιανικῆς καὶ πανανθρώπινης, τῆς πανάρχαιας ἠθικῆς, ἐν δικαίῳ συγκρότησης τῶν κοινωνιῶν. Παράδειγμα: ὁ ὁδηγὸς ποὺ σκοτώνει κάποιον στὸ δρόμο θεωρεῖται εὐεργέτης του, διότι μέσω αὐτοῦ ξεπληρώνει τὸ "κάρμα" του, ἑπομένως εἶναι ἄδικο νὰ διώκεται.

Εἶναι γνωστὲς οἱ προσπάθειες τῶν ὀπαδῶν τῆς Παραθρησκείας τὰ τελευταῖα 100 καὶ πλέον χρόνια.

Τὸ **1893** συνεκλήθη στὸ Σικάγο τὸ **"Πρῶτο Κοινοβούλιο τῶν θρησκειῶν τοῦ κόσμου"** μὲ τὶς ὀδυνηρὲς συνέπειες ἀπὸ τὴν Ἀσιατικὴ ἱεραποστολικὴ διείσδυση στὴ Δύση, σύμφωνα μὲ τὸ "σύνθημα" τοῦ Σουάμι ViveKananda: "Σήκω Ἰνδία καὶ κυρίευσε τὸν κόσμο μὲ τὴν πνευματικότητά σου... Τώρα εἶναι ὁ καιρὸς νὰ ἐργαστοῦμε, γιὰ νὰ εἰσδύσουν οἱ πνευματικὲς ἰδέες τῆς Ἰνδίας βαθειὰ στὴ Δύση. Γι' αὐτὸ παρακαλῶ τοὺς νέους αὐτὸ ἀκριβῶς νὰ σκέπτονται. Πρέπει νὰ πορευθοῦμε, πρέπει νὰ κυριεύσουμε τὸν κόσμο μὲ τὴν πνευματικότητα καὶ τὴ φιλοσοφία μας» (Βλέπε βιβλίο: "Ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων. Προβληματικὴ καὶ Στρατηγική" π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου. Ἀθήνα 1996).

Μετὰ **100** χρόνια συνεκλήθη τὸ **"Β΄ Κοινοβούλιο τῶν θρησκειῶν τοῦ Κόσμου"** στὸ Σικάγο ἐπίσης, ὅπου συμμετεῖχαν φανερὰ ἢ ὡς χορηγοὶ καὶ ἀποκρυφιστικὲς ὀργανώσεις, ποὺ δροῦν στὴ Δύση μὲ κυρίαρχη τὴ Θεοσοφικὴ Ἑταιρεία.

Κατὰ καιροὺς ἐμφανίστηκαν πολλὲς ὀργανώσεις καὶ ἰδίως τελευταῖα, ὅπου ἄτυπες διασκέψεις καὶ συναντήσεις ἀναβιώνουν τὸ φρόνημα τῆς **"Ἀσίζης"** καὶ τοῦ **"Παγκόσμιου συνεδρίου τῶν Θρησκειῶν γιὰ τὴν εἰρήνη"**, διατυπώνοντας τὸ ὑποκριτικὸ 'σύνθημα': *"Ἀνακαλύπτουμε ὅτι τὰ πράγματα ποὺ μᾶς ἑνώνουν εἶναι σπουδαιότερα ἀπὸ τὰ πράγματα ποὺ μᾶς χωρίζουν".*

Κατὰ τὴν ἀντίληψη ὅλων αὐτῶν τῶν κινήσεων (φαινομενικὰ ἀπὸ αὐτὲς ἀποδεκτή) ***«οἱ διάφορες θρησκεῖες ἀποτελοῦν διαφορετικὲς ἔννοιες τοῦ ἰδίου πράγματος».*** Στὴν οὐσία ὅλες οἱ ἰνδουιστικὲς - βουδιστικὲς ὀργανώσεις, ποὺ ἀσκοῦν ἱεραποστολὴ στὴ Δύση, προβάλλουν τὸ διαθρησκειακὸ διάλογο ὡς μέσον ἐναρμονίσεως τῶν πάντων καὶ **ἐμφανίζονται πρὸς τὰ ἔξω μὲ πνεῦμα ἀνεκτικὸ καὶ συμμετοχικό.**

Ὅπως ἔλεγε ὁ πατὴρ Ἀντώνιος, οἱ ἐκπρόσωποι "ἄλλων" θρησκειῶν χρησιμοποιοῦν διπλῆ γλῶσσα, μιὰ ἐσωτερικὴ καὶ μιὰ ἐξωτερική. Ἑπομένως **ἀναζητοῦν τὸ διάλογο, διὰ νὰ ἐξαπατήσουν ἐπιδιώκοντας τοὺς δικούς τους σκοπούς.**

Ὑπάρχουν ὅμως καὶ κάποιοι ποὺ διατείνονται ὅτι ὁ διάλογος προσφέρεται γιὰ τὴν παρουσίαση τῆς δικῆς μας "μαρτυρίας". Αὐτὸ κατὰ τὸν ἀείμνηστο γέροντά μας ἀποδεικνύει τουλάχιστον ἀφέλεια, ἀφοῦ ἐκ προοιμίου εἶναι γνωστὸ ὅτι γιὰ τὶς "ἄλλες" θρησκεῖες ὁ Χριστὸς δὲν εἶναι γι' αὐτὲς ἀνεπανάληπτο ἱστορικὸ πρόσωπο ἀλλὰ "ἐπίπεδο" στὴν ἐξελικτικὴ πορεία τοῦ ἀνθρώπου. Μερικὲς κινήσεις μιλοῦν γιὰ "χριστικὴ κατάσταση" καὶ γιὰ "ἐσωτερικὸ Διδάσκαλο".

Οὔτε "μαρτυρία" προσφέρεται μὲ τὸ διάλογο, οὔτε θέματα καὶ προβλήματα ἀντιμετωπίζονται καὶ ἐπιλύονται. Τὸ μόνον ποὺ ἐπιτυγχάνεται εἶναι μιὰ φαινομενικὴ καλὴ εἰκόνα τῶν διαλεγομένων ποιμένων, ἐνῶ στὴν ποιμαντικὴ βάση ἐπικρατεῖ σύγχυση καὶ ἀποπροσανατολισμός, ἐφ' ὅσον αὐτὴ δὲν γνωρίζει μὲ σαφήνεια τὰ θέματα, ποὺ συζητοῦνται καὶ ὁδηγεῖται σὲ πλάνες καὶ ἀδιέξοδα.

Ἡ μόνη ἀπάντηση τῆς Ἐκκλησίας, γράφει ὁ π. Ἀντώνιος στὸ βιβλίο, ποὺ ἀναφέραμε πιὸ πάνω ***"εἶναι ἡ λόγῳ καὶ ἔργῳ διακήρυξη τῆς μακραίωνης καὶ ἀδιασάλευτης πραγματικότητας τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ... ἂν δώσει τὴ δέουσα ἀπάντηση, θὰ κάνει ὄντως αἰσθητὴ τὴν παρουσία της στὸ σύγχρονο κόσμο καὶ θὰ ἀναδειχθεῖ γνήσια πνευματικὴ κιβωτός".***

ΝΕΑΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ἕνα ἀναψυκτικὸ καὶ ... γιὰ τὴν ψυχή μου!

Τὸ ἀναζητᾶμε, φίλοι, κάθε φορὰ ποὺ κάνει ζέστη πολύ, ποὺ εἴμαστε ἱδρωμένοι, μετὰ ἀπὸ κάποιον ἀγώνα, μετὰ ἀπὸ μιὰ πορεία, σὲ μέρες καλοκαιρινές. Στὶς πολὺ ζεστὲς μέρες δέ, στὶς μέρες καύσωνα ἂς ποῦμε, καταφεύγουμε σ' αὐτὸ σὰν σὲ δροσερὴ πηγή.

Ἐξ ἄλλου, αὐτὸ σημαίνει ἀναψυκτικό. **Ἀνάσα δροσιᾶς!** Προέρχεται ἀπ' τὸ ρῆμα «ἀναψύχω», ποὺ σημαίνει δροσίζω, ἀνακουφίζω. Καὶ ἀναψυκτικὸ λέμε πλέον κάθε μὴ ἀλκοολοῦχο δροσιστικὸ ποτό. Ἀπ' τὸ νερό, ὡς τοὺς χυμοὺς φρούτων καὶ βάλε...

Γιατί ἡ βιομηχανοποιημένη ἐποχή μας καὶ τί δὲν ἔχει σκεφθεῖ στὴν παραγωγὴ τῶν ἀναψυκτικῶν. Καὶ στὴν διάθεση καὶ τὴν προώθησή τους βέβαια. Γι' αὐτὸ καὶ τὰ βρίσκουμε παντοῦ, ὅπου κι ἂν πᾶμε. Πέραν τοῦ ὅτι ὑπὸ τὸν τίτλο τοῦ ἀναψυκτικοῦ, κυκλοφορεῖ κι ἕνας μεγάλος ἀριθμὸς προϊόντων, ποὺ ὑποτίθεται ὅτι σὲ ξεδιψᾶ καὶ σὲ δροσίζει, κι ἄλλων ποὺ σὲ κάνει νὰ διψᾶς περισσότερο, ἀντὶ νὰ ξεδιψᾶς!

Ὅπως καὶ νὰ τὸ κάνουμε ὅμως, τὰ ἀναψυκτικὰ ὑπὸ τὴν πραγματικὴ ἔννοια τοῦ ὅρου καὶ στὴν ὑγιῆ τους μορφή, σαφῶς μᾶς εἶναι ἀπαραίτητα. Σαφῶς τὰ ἔχει ἀνάγκη ὁ ὀργανισμός μας. Ἄνθρωποι εἴμαστε...

Ὅμως, γιὰ σταθεῖτε παιδιά, τώρα ποὺ εἶπα ἄνθρωποι...

Ἄνθρωποι σημαίνει ὅτι ἔχουμε σῶμα, ποὺ ἔχει ἀνάγκες καὶ μάλιστα ὑλικές. Ἀνάγκες ποὺ πρέπει νὰ καλυφθοῦν, ὅπως αὐτὲς τῆς ζέστης καὶ τοῦ καύσωνα. Αὐτὲς ποὺ μᾶς καλύπτει ἡ δροσιὰ τῶν ἀναψυκτικῶν.

Ἀλλ' ἄνθρωπος δὲν εἶναι μόνο το σῶμα. Εἶναι καὶ ἡ ψυχὴ βέβαια. Μιὰ ἄλλη ἰδιότητα τῆς ὕπαρξής μας, ποὺ κι αὐτὴ θέλει τὴ δροσιά της. Τὴν ἀναψυχή της. Γιατί ὄχι; Ἔρχονται στιγμὲς δύσκολες καὶ γι' αὐτήν, μέρες πάρα πολὺ ζεστές, μέρες καύσωνα... Κι αὐτὴ παλεύει, κι αὐτὴ ἀγωνίζεται, ὁπότε δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξει χωρὶς τὴν ἀναψυχή... Τί λέτε;

Μὴ ξεχνᾶμε δέ, πὼς ἡ λέξη «ἀναψυχή», σημαίνει ψυχοσωματικὴ εὐχαρίστηση...

* * *

Δὲν ξέρω ἂν ἀναρωτηθήκατε ποτέ, γιατί ὁ Χριστὸς εἶπε τότε ποὺ πειραζόταν ἀπ' τὸν διάβολο τὸ *«οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ρήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος τοῦ Θεοῦ»* (Ματθ. 4,4). Δηλαδή, ὁ ἄνθρωπος δὲν ζῆ μὲ τὸν ἄρτο μόνο (= τὴν ὑλικὴ τροφή), ἀλλὰ μὲ κάθε λόγο, ποὺ βγαίνει ἀπ' τὸ στόμα τοῦ Θεοῦ. Κι αὐτὴ ἦταν μάλιστα ἡ ἀπάντησή του, στὸν πρῶτο πειρασμὸ τοῦ διαβόλου, ποὺ τοῦ εἶπε προκλητικά τά ἑξῆς: «Ἂν εἶσαι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, δῶσε διαταγὴ αὐτὲς οἱ πέτρες νὰ γίνουν ἄρτοι»!

Ὁ «Ὀρθόδοξος Τύπος» μέ τά «Νεανικά Ζητήματα» ἀπευθύνεται εἰς τούς νέους καί τούς προσκαλεῖ ὅπως στείλουν τάς ἐρωτήσεις των διά σύγχρονα θέματα καί προβληματισμούς τους εἰς τό ἠλεκτρονικόν μας ταχυδρομεῖον (orthotyp@otenet.gr), μέσω ΦΑΞ (210.8136981) ἤ μέσῳ ἀλληλογραφίας (Θησέως 25, 14671 Νέα Ἐρυθραία).

Λοιπόν, τί προκύπτει ἀπ' αὐτό; Πὼς ὁ ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ νὰ ζήσει μόνο μὲ τὰ ὑλικὰ ἀγαθά, ἀλλ' ἐπειδὴ ἔχει καὶ ψυχή, θέλει καὶ τὰ πνευματικά.

Πόσοι σήμερα δὲν πεθαίνουν ἀπὸ πνευματικὴ πεῖνα κι ἀπὸ πνευματικὸ λιμό, κι ἂς εἶναι πάμπλουτοι κι ἂς ζοῦν μέσα στὴν ἀφθονία καὶ τὴ χλιδή;

Ἂς προσέξουμε τοῦτα τὰ ὑπέροχα λόγια τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου:

«Ἄνθρωπος, γιὰ μᾶς, δὲν εἶναι αὐτὸς ποὺ τρέφεται μόνο μὲ ἄρτο, ἀλλ' ἐκεῖνος ποὺ γεύεται, πρὶν ἀπ' τὴν τροφὴ του αὐτή, τὰ Θεῖα καὶ πνευματικὰ λόγια. Κι ὅτι αὐτὸ εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ἄκουσε τὸ Χριστὸ ποὺ λέγει: "Δὲ θὰ ζήσει μόνο μὲ ἄρτο ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ μὲ κάθε λόγο ποὺ θὰ βγεῖ ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Θεοῦ" (Ματθ. 4,4). Συνεπῶς εἶναι διπλὴ ἡ τροφὴ τῆς ζωῆς μας, ἡ μία κατώτερη καὶ ἡ ἄλλη καλύτερη. Αὐτὴν πρέπει νὰ ἐπιζητεῖ κανεὶς ἰδιαίτερα, ὥστε καὶ τὴν ψυχή του νὰ διατρέφει καὶ νὰ μὴ ἀνέχεται νὰ καταστρέφεται ἀπ' τὴν πεῖνα».

Λοιπόν, πῶς ἀφήνουμε τὴν ψυχή μας χωρὶς ... ἀναψυκτικό; Τότε πού καίγεται ἀπ' τὸν καύσωνα τῶν πειρασμῶν, τότε πού φλέγεται ἀπ' τὴ ζέστη τῶν τόσων προκλήσεων, τότε πού ὑποφέρει ἀπ' τὶς παρορμήσεις τῶν παθῶν μας;

Ἐξάλλου εἶναι πιὸ καυτὴ ἡ ἐποχή μας γιὰ τὴν ψυχή, παρὰ γιὰ τὸ σῶμα!

Πόσες φορὲς δὲν μᾶς ἔρχεται νὰ φωνάξουμε δυνατά: Ἕνα ἀναψυκτικὸ βρὲ παιδιά, ἕνα ἀναψυκτικὸ καὶ γιὰ τὴν ψυχή μου! Φλέγεται, καίγεται, χάνεται...

* * *

Καὶ τί εἶναι αὐτὸ τὸ ἀναψυκτικό; Ποῦ ὑπάρχουν; Ποῦ θὰ τὰ βρεῖ κανείς; Δόξα τῷ Θεῷ ἀφθονεῖ καὶ σ' αὐτὰ τὰ ἀναψυκτικὰ ἡ ἐποχή μας...

Εἶναι ἕνα καλὸ ἔντυπο, βιβλίο ἢ περιοδικό...

Εἶναι κάθε λόγος πνευματικός, ποὺ θὰ μπορούσαμε ν' ἀκούσουμε...

Εἶναι ἡ ἐπίσκεψή μας στὸν ἱ. ναό...

Εἶναι ὁ ἐκκλησιασμός μας...

Εἶναι ἡ προσευχή μας...

Εἶναι ἡ μετάνοιά μας...

Εἶναι ἡ ἐξομολόγησή μας...

Εἶναι ἡ Θεία Κοινωνία...

Ὁ Ἁγ. Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος θὰ μᾶς πεῖ πὼς ***«προξενεῖ πεῖνα ἡ μὴ συμμετοχή μας σὲ τέτοιο τραπέζι... Πραγματικὰ αὐτὴ ἡ (πνευματικὴ) πεῖνα εἶναι πιὸ φοβερὴ ἀπὸ ἐκείνη, ἀφοῦ καταλήγει καὶ σὲ μεγαλύτερο θάνατο, καὶ γι' αὐτὸ πρέπει ἐδῶ νὰ φροντίζουμε περισσότερο». Κι ἀκόμη: «Ὅλοι εἶναι ἀπορροφημένοι ἀπ' τὰ παρόντα πράγματα καὶ δὲ σκέπτονται ποτὲ τὰ μελλοντικά. Καὶ στὶς σωματικὲς βέβαια ἀπολαύσεις τρέχουν συνέχεια, ἐνῶ ἀφήνουν τὶς ψυχές τους νὰ λειώνουν στὴν πεῖνα».***

Στ' ἀλήθεια πότε τὴν δροσίσαμε ἔτσι τὴν ψυχή μας καὶ δὲν ἀνακουφίστηκε; Πότε τῆς δώσαμε ἕνα τέτοιο ἀναψυκτικὸ καὶ δὲν ἀναζωογονήθηκε ἀμέσως, δὲν νοιώσαμε ἀνώτερα, πολὺ καλύτερα, ἀκόμη καὶ σωματικά;

Προσοχὴ ὅμως! Ὅπως τὸ σῶμα μας, ἔτσι κι ἡ ψυχή μας θέλει γνήσια ἀναψυκτικά. Ὄχι νοθευμένα, καρυκευμένα, ἀλκοολοῦχα καὶ τόσα ἄλλα, ποὺ ἔχει σπείρει ὁ πονηρὸς παντοῦ. Μ' αὐτὰ δὲν ξεδιψᾶς, διψᾶς πιὸ πολύ, καίγεσαι καὶ χάνεσαι!

Λοιπόν, φίλοι μου, κάθε φορὰ ποὺ γευόμαστε τὴν ἀνακούφιση ἑνὸς ἀναψυκτικοῦ, ἂς θυμόμαστε πάντα πὼς πρέπει τὸ ἴδιο νὰ κάνουμε καὶ γιὰ τὴν ψυχή μας, ἀκόμη καὶ τότε ποὺ δὲν ὑποφέρουμε ἀπὸ κάποια ζέστη...

Κ. Γ. Παπαδημητρακόπουλος

«ΤΗ ΓΛΩΣΣΑ ΜΟΥ ΕΔΩΣΑΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛ.

λόγου μὲ πρωταγωνιστὴ ἕναν Μτl, ὁ ὁποῖος πουλοῦσε βιβλία τῆς ἑταιρείας καὶ ἀπέδειξε, ἄθελά του ὁ δύστυχος, τὸ γλωσσικὸ «μακελλειὸ» καὶ τὸν «ὑψηλὸ μορφωτικὸ δείκτη» τῶν ἀνθρώπων, ποὺ θέλουν νὰ «μεταστρέψουν τὸν κόσμο».

Μτl: Ἕνας εἶναι ὁ Θεός.

Ὀρθ.: Ναί. Ἕνας στὴν οὐσία του καὶ ταυτοχρόνως Τριαδικός. Τρισυπόστατος.

Μτl: Ὄχι. Ἕνας εἶναι μὲ ἕνα πρόσωπο. Μάλιστα τὸ λέτε καὶ ἐσεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι κάθε μέρα.

Ὀρθ.: Ποῦ τὸ βρῆκες αὐτὸ ἄνθρωπέ μου;

Μτl: Ναί. Τὸ λέτε κάθε μέρα στὸ «Πάτερ ἡμῶν».

Ὀρθ.: (Γεμάτος ἔκπληξη καὶ ἀπορία). Δηλαδή; Γιὰ ἐξήγησέ μου, τί ἀκριβῶς λέμε;

Μτl: Λέτε: «Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς». Ὁρίστε, τί ἄλλο θέλετε; Τὸ τονίζετε κάθε φορὰ «ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς». Δηλαδὴ ἕνας εἶναι ὁ Θεὸς στοὺς οὐρανούς (ὁ Ὀρθόδοξος εἶχε μείνει μὲ ἀνοιχτὸ το στόμα, ἀκούγοντας τὴν «θεολογικὴ καὶ Βιβλικὴ» ἐξήγηση, ποὺ μὲ ὕφος ἔδινε ὁ Μτl).

Μτl: (Καὶ μέσα σὲ ὕφος «Βιβλικοῦ προφέσσορα», μπροστὰ στὴν ὁμάδα τῶν Χριστιανῶν, ποὺ «ἐκστατικοὶ» τὸν παρακολουθοῦσαν, ἔκλεισε τὴν ἀγόρευσή του). Μὲ ἄλλα λόγια προσεύχεσθε, καὶ ἄλλα πιστεύετε καὶ διδάσκετε ἐσεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι. Εἶστε καὶ ἀδιάβαστοι!

Δὲ γνωρίζω τώρα, φίλοι μου, ἐὰν πρέπει νὰ γελάσετε ἢ νὰ κλαύσετε. Ἐὰν θὰ πρέπει νὰ θρηνήσετε ἢ ἂν θὰ πρέπει νὰ ξεκαρδιστεῖτε ἀπὸ τὴν ἑρμηνεία τοῦ ταλαίπωρου θύματος, ποὺ τὸν ἐμπρόθετο προσδιορισμὸ τοῦ τόπου τὸ «ἐν τοῖς οὐρανοῖς», ἐν τῇ ἀφελεία του, τὸν ἐκλαμβάνει ὡς ἀριθμητικὸ καὶ μάλιστα τὸ προσδιορίζει στὸ πρόσωπο τοῦ Θεοῦ!

Τοῦτο δυστυχῶς εἶναι τὸ δράμα αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ ἀκόμα χειρότερο εἶναι ὅτι καυχῶνται γιὰ τὰ κατορθώματά τους καὶ τὴν «ἀποστολική» τους ἀγραμματοσύνη.

Ἀλήθεια, τί νὰ πεῖ κανείς; Καὶ σὲ ποιὰ ψυχικὴ ὁμάδα μπορεῖ νὰ ἐνταχθεῖ αὐτὴ ἡ νοοτροπία καὶ ἡ ἐν γένει τακτική;

Ἴσως, ἰσχυριστεῖ κάποιος ὅτι ὁ διάλογος αὐτός ἀποτελεῖ μιὰ περίπτωση ἀκραία. Τὸ ὅτι ὅμως οἱ «big brothers» τῆς ἑταιρείας ἐμπιστεύονται τὴν προώθηση τῆς θεωρίας καὶ τοῦ ὑλικοῦ τους σὲ τέτοιου εἴδους «πλασιέ», τότε ἄνευ ἀμφιβολίας, βρισκόμαστε μπροστὰ σὲ πολὺ «προβληματικὴ ἐπιχείρηση».

Τὸ δὲ ἀπορίας ἄξιον εἶναι τό πῶς ἐπιμένει σ' αὐτὴ τὴν τακτική τὸ «κυβερνῶν σῶμα» τῆς Ἀμερικῆς. Πῶς δὲν παραδειγματίζεται, τουλάχιστον ἀπὸ τὶς ἄλλες πολυεθνικὲς ἑταιρεῖες, στὸ κεφάλαιο τοῦ marketing;

Πῶς τοὺς ξεφεύγει τὸ γεγονὸς ὅτι τόσο οἱ γενικοὶ ἀντιπρόσωποι, ὅσο κυρίως τὰ κατώτερα στελέχη τῶν ἑταιρειῶν, ποὺ ἀποτελοῦν ὄχι μόνο τὴ βάση ἀλλὰ καὶ τὴν «βιτρίνα» μιᾶς πολυεθνικῆς, τὸ ὀλιγότερον, ἂν μὴ τί ἄλλο, τὰ στελέχη αὐτὰ γνωρίζουν τὴ γλώσσα τοῦ ἔθνους, στὸ ὁποῖο «ἐργάζονται».

Καὶ μὲ τί σχήματα καὶ ποιὰ χρώματα νὰ περιγράψει κανεὶς τὸ γεγονὸς ὅτι, τὰ στελέχη αὐτά, Ἑλληνικῆς καταγωγῆς καὶ ζῶντας ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους, ἀγνοοῦν τὶς βάσεις τῆς μητρικῆς τους γλώσσας, καθ' ἣν στιγμήν, τὸ «ἀντικείμενο», ποὺ «πλασάρουν» στὸ ἐλεύθερο ἐμπόριο τῶν «θρησκειῶν καὶ θεωριῶν», ὡς ὑπόβαθρό του ἔχει αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν Ἑλληνική;

Μᾶλλον ὁ τίτλος τοῦ περιοδικοῦ «Ξύπνα», ποὺ κρατοῦν οἱ «ἀντιπρόσωποι» στὰ χέρια τους ὡς «εὐαγγέλιο», θὰ πρέπει νὰ ὠθήσει τὸ ὅλον τμῆμα τοῦ Marketing σὲ μιὰ γόνιμη προβληματική, καὶ συνάμα οἱ «παρατηρητὲς τῆς Σκοπιᾶς» θὰ χρειαστεῖ νὰ ρυθμίσουν τὶς «ἀμβλυμένες διόπτρες» τους, γιὰ νὰ ἀτενίσουν τὴν μορφωτικὴ ἀνεπάρκεια τῶν ὅπου γῆς στελεχῶν τους.

Νὰ προσθέσουμε ἀκόμα ὅτι εἶναι ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη νὰ ἀφυπνιστοῦν κάποιες συνειδήσεις, ποὺ ἔχασαν ἀπὸ τὸ «καντρὰν» τους τὴν αἴσθησή τοῦ τί εἶναι φαιδρό, τί σοβαρὸ καὶ τί ἄκρως ἐπικίνδυνο; Τοῦτο εἶναι τὸ μόνο βέβαιον.

Ἐν κατακλεῖδι: Ὁ «γίγαντας» τῆς Σκοπιᾶς, ἐὰν δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ στηρίζεται σὲ «πήλινα πόδια» (οἰκονομικὴ κρίσις γάρ), θὰ πρέπει τὸ συντομότερο δυνατὸν νὰ σπεύσει νὰ καταρτίσει – γιὰ τοὺς Ἕλληνες ὀπαδοὺς καὶ στελέχη τῆς ἑταιρείας – εἰδικὰ σεμινάρια καὶ ταχύρρυθμα τμήματα «ἐκμαθήσεως τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης».

Αὐτὸ θὰ ἦταν πράγματι ἡ μεγαλύτερη προσφορὰ τῆς ἑταιρείας στὰ ἀνώτερα, μέσα καὶ κατώτερα στελέχη της!

Ἂν ὅμως πραγματοποιηθεῖ αὐτό, τότε, ἀλλοίμονο, αὐτὸς ὁ «ἀγωγὸς» θὰ ἔχει θέσει «πυρηνικὲς βόμβες» στὰ ἴδια του τὰ θεμέλια.

Ἀποτέλεσμα; Ὁ ἐφιάλτης τῶν διδύμων πύργων νὰ ἐπανέρχεται τώρα μὲ φρίκη στὸν «χάρτινο πύργο τῆς Σκοπιᾶς».

Καὶ ἔτσι, προφανῶς θὰ παραμένει ἐσαεὶ ὁ ἐσωτερικὸς κανονισμός: «πλασάρετε τὸ "Ξύπνα" στὴν ἀγορά, μέσα ἀπὸ τὶς ἀγκάλες τοῦ "Μορφέως"*, καὶ ἐπαναπαύεστε στὴν γλωσσικὴ ρηχότητα καὶ ἀκριβῶς εἰπεῖν, στὴν "ἀποστολική σας ἄγνοια"».

* (Μορφέας = ὁ γιὸς τοῦ Ὕπνου καὶ θεὸς τῶν ὀνείρων, στὴν ἀρχαία Ἑλληνικὴ μυθολογία).

Ἐπιμύθιον: Τί νὰ κάνουμε φίλοι μου «μάρτυρες»; Βλέπετε ξεκάθαρα πὼς θέλοντας καὶ μή, τὰ πάντα εἶναι διαποτισμένα ἀκριβῶς ἀπὸ αὐτὸ ποὺ οὔτε κἄν θέλετε νὰ σκέπτεστε. Ἑπομένως, ὄχι μόνο γιὰ νὰ γνωρίσετε, ἐπιτέλους, τί διδάσκει ἡ Ἁγία Γραφή, ἄλλα ἀκόμα καὶ γιὰ ἕναν ὕπνο «ἤρεμον καὶ ἡσύχιον», μακριὰ ἀπὸ «Ἀρμαγεδωνικοὺς» ἐφιάλτες καὶ «Χολυγουντιανὰ» θρίλερ (φλεγόμενοι πύργοι καὶ σεισμόπληκτα κάστρα), χρειάζεται κανεὶς νὰ γνωρίσει τὴν Ἑλληνικὴ κουλτούρα καὶ νὰ σπουδάσει τὴν Ἑλληνίδα γλῶσσαν.

Τὸ λοιπόν: Ἰδοὺ στάδιον δόξης λαμπρόν.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Συμφώνως μὲ ἀνταπόκρισιν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 4η Ἰουνίου, ἐκ τοῦ Φαναρίου:

«Τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Ἀμερικανικῆς Διοίκησης γιὰ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο ἐξέφρασε πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη Βαρθολομαῖο τὸ μέλος τοῦ Κογκρέσου William D. Delahunt, ὁ ὁποῖος ἐπισκέφθηκε τὸ Φανάρι. Κατὰ τὴ συνάντηση ὁ Ἀμερικανὸς Δημοκρατικὸς βουλευτής, μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων καὶ ἐπικεφαλῆς τῆς ὑποεπιτροπῆς Εὐρωπαϊκῶν θεμάτων, μετέφερε ἐκ μέρους τοῦ Κογκρέσου τὸν θαυμασμὸ καὶ τὴν μεγάλη ἐκτίμηση τῶν μελῶν του πρὸς τὸ πρόσωπο τοῦ Προκαθημένου τῆς Ὀρθοδοξίας. Γνώμη ἡ ὁποία, ὅπως εἶπε χαρακτηριστικά, συμπίπτει πλήρως μὲ τὶς ἀπόψεις τῆς Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν Hillary Clinton, ἡ ὁποία πάντοτε ἀναφέρεται μὲ ἐξαιρετικὰ λόγια στὴν προσωπικότητα καὶ τὸ ἔργο τοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου.

Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἀπὸ τὴν πλευρά του ὑπογράμμισε τὸ γεγονὸς τῆς ὕπαρξης ἐπὶ δέκα ἑπτὰ αἰῶνες τοῦ Πατριαρχείου, τὸ ὁποῖο ἐργάζεται ὡς παράγοντας εἰρήνης καὶ σταθερότητας γιὰ τὴν περιοχή, ἀλλὰ καὶ γιὰ ὁλόκληρο τὸν κόσμο. Κατὰ τὴ συζήτηση ὁ Πατριάρχης τόνισε τὴν χρησιμότητα τῶν διαλόγων, τοὺς ὁποίους διεξάγει τὸ Πατριαρχεῖο ὄχι μόνο μὲ τὸν Χριστιανικὸ κόσμο, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸ Ἰσλὰμ καὶ τὸν Ἰουδαϊσμό. Ἀκόμη εὐχαρίστησε γιὰ τὸ ζωηρὸ ἐνδιαφέρον τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβέρνησης, γιὰ τὰ θέματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὸ Πατριαρχεῖο καὶ τὴν Ὁμογένεια τῆς Πόλης. Συζητήθηκαν καὶ οἱ σχέσεις Ὀρθοδοξίας καὶ Καθολικισμοῦ καθὼς ὁ Κόγκρεσμαν εἶναι Ρωμαιοκαθολικός. Ὁ Ἀμερικανὸς πολιτικὸς χάρηκε ἰδιαίτερα, ὅταν εἶδε στὸ γραφεῖο τοῦ Πατριάρχου τὴν Ἀμερικανικὴ σημαία, ποὺ τοῦ εἶχε προσφέρει τὸ περασμένο Νοέμβριο ἡ δυναμικὴ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς Nancy Pelosi μετὰ τὸ γεῦμα, ποὺ εἶχε παραθέσει πρὸς τιμήν του. Νὰ σημειωθεῖ ὅτι ἡ σημαία κυμάτιζε προηγουμένως στὸν ἱστὸ τοῦ Καπιτωλίου τοῦ Κογκρέσου, γεγονὸς ἰδιαίτερα τιμητικό. Τὸν Κόγκρεσμαν συνόδευαν ἡ Γενικὴ Πρόξενος τῶν ΗΠΑ στὴν Πόλη Sharon Wiener καὶ συνεργάτες του».